

151) Препишете безъ погрѣшки: „Высокопочитаемый Отче Савво. Позволете ми отъ душа да Ва поздравѣ съ наступающія великъ день на Въскрѣсеніето Христово. Като слушахъ Вашитѣ уроцы отъ Божія Законѣ въ училището, азъ зехъ да проумѣвамъ туй, което, Вы говорите въ църква. А по-напрѣдъ азъ не умѣяхъ и да са молж; на туй Вы ма научихте. Никога еще азъ въ живота си не съмъ посрѣщаль Свѣтлото Въскрѣсеніе съ таквази радость, като сега. Какой другы освѣнь Вы и учительтъ сте ма научили да обичамъ Спасителя, да живѣжъ тѣй както Той е заповѣдалъ. Само Вашитѣ уроцы ми помогнаха да страдамъ съ моя Спаситель и да са радвамъ на Въскрѣсеніето Му. Примете сега поздравленіето на Вашія благодарень Вамъ ученикъ. Като привржчавамъ себе си на Вашитѣ молитвы, оставамъ душевно любящій Васъ и благодарный Вамъ ученикъ Вашъ.

(Подпись).

82. Распетъ Петъкъ.

Вечеръта въ Великия Четвъртъкъ, на страстната седмица, ный ходимъ въ черкова, тогази са четъжтъ въ църква дванадесетъ евангелія за *страданията* на Спасителя, защото прѣзъ нощъта между Четвъртъкъ и Петъкъ са начнали страданіята Му. Като свършилъ тайната вечеря, Исусъ Христосъ излѣзлъ съ ученицитѣ си прѣзъ нощъта изъ града Іерусалимъ въ градината, която была въ околноститѣ на града; Христосъ много обичаль тѣзи градина. При входа въ градината останали сичкитѣ ученицы освѣнь нѣколцына, които Господь зель съ себе си. Колѣничешкомъ са молилъ Христосъ, като предвиждалъ страданіята, които Му предстоели и напълно са покорявалъ на волята на Бога Отца Своего. Като свършилъ молитвата Спаситель дошелъ при ученицитѣ си, които были заспали, и имъ казалъ: „доста е станете да идемъ; ето че са приближи онзи, който